

Bemærkning angaaende Brandvæsenet i Kjøbenhavns Forstæder. Jeg maa ret beklage, at dette Forhold endnu ikke har kunnet finde sin Afgjørelse, men jeg kan til denne Beklagelse føie, at jeg har den Bevidsthed at have gjort Alt, hvad der har staaet i min Magt, for at tilveiebringe en Ordning deraf; saaledes som det nu er indrettet, maa det medføre de største Ulemper, hvad Erfaringen ogsaa for ikke længe siden har vist. Jeg sagde, at jeg har den Bevidsthed, at jeg fra min Side med Hensyn til denne Sag har gjort, hvad jeg kunde, og jeg skal i den Anledning bemærke, at jeg allerede i Mai Maaned næstforrige Aar forelagde Repræsentantskabet for Landbygningers Brandforsikring et Forslag, som gik ud paa under særdeles gunstige Vilkaar at faae Brandvæsenet for Forstæderne og Frederiksberg forenet med hinanden, hvilket er nødvendigt eller idetmindste i høi Grad ønskeligt, da saamange Dele af Frederiksberg strække sig saaledes ind imellem de Grunde, der høre til Forstæderne, at man kun vilde være lide tjent med et Slutningsvæsen, som ikke kunde være virksomt i Forhold til begge. Det nævnte Repræsentantskab gik med stor Imødekommen ind paa Tilbudet, ligesom Frederiksberg Kommune ogsaa var enig i at ville stille til Raadighed til Anskaffelse af det fornødne Materiel 30.000 Rdl., som skulde forrentes og amortiseres med 6%, og gjorde forøvrigt særdeles gunstige Tilbud med Hensyn til Afholdelsen af de Udgifter, der for Fremtiden vilde være fornødne dertil, navnlig ved en betydelig Reduktions af Præmien for Bygninger i Forstæderne. Jeg havde det Haab, at det var Noget, der vilde blive grebet med Iver og Interesse fra Kjøbenhavns Kommunalbestyrelses Side, og det Svar, jeg fik, gik ogsaa ud paa, at Borgerrepræsentationen tiltraadte Forslaget, kun med den lille Modifikation, at et Par af Borgerrepræsentanterne skulde tiltræde den Kommission, der dannede Mellemledet imellem Regjeringen og Kommunen; men Magistraten erklærede sig derimod, idet den ansaae det for ganske nødvendigt at faae Forstædernes Brandforsikring bragt ind under Brandforsikringen for Kjøbenhavns Eiendomme. Jeg har i November Maaned f. A. sendt Sagen tilbage til Kommunalbestyrelsen med Anmodning om, at

den maatte blive gjort til Gjenstand for den anden Behandling, som Loven om Kommunens Anliggender i saadanne Tilfælde foreskriver, idet jeg tillige har fremhævet et Par Tilfælde, der ere indtrufne, og som netop stærkt viste, hvor uundgaaelig nødvendigt det er inden kort Tid at faae denne Sag ordnet; men jeg har endnu ikke modtaget noget Svar derpaa fra Kommunalbestyrelsen.

Fødderfen: Det er meget tilfredsstillende af den høitagtede Justitsminister at erfare, at en forandret Lovgivning med Hensyn til Brand- og Slutningsvæsenet i Kjøbenhavn vil kunne imødesees. Jeg vil tillade mig at henlede det ærede Things Opmærksomhed paa en enkelt Side af denne Sag, der maaskee nok kunde fortjene Paaagtning, saavel fra den høitærede Justitsministers som ogsaa fra Things Sider ved en senere Behandling af denne Sag; jeg sigter herved til Sætatens Forhold til Brand- og Slutningsvæsenet. Dette Punkt har nemlig efter den tidligere Lovgivning været ordnet paa en fast og regulær Maade, der imidlertid ved de senere Aars Forhandlinger er bragt i en forunderlig — jeg kan gjerne sige — Uorden og Forstyrrelse, saaledes at Forholdet med Hensyn til Ret og Forpligtelse mellem Sætatens og Kjøbenhavns Brandvæsen er stillet aldeles i det Uvisse. Der har nemlig i de for Kjøbenhavn gjældende Brandanordninger ligesom 1689 og indtil den af den ærede Forespørger omtalte Anordning af 1ste November 1805 stedsse været udtalt en Forpligtelse for Sætatens til at afgive Mandskab til Slutningen af Aldebrande, og det synes, som om der ligeoverfor denne Vistand af Mandskab til Slutningen skulde fra Kjøbenhavns Brandvæsens Side ydes de øvrige Præstationer, nemlig saavel Sprøiter som den Kommando, der udfordres. I den Henseende maa jeg bemærke, at foruden de for Staden gjældende Brandanordninger, maa der ogsaa sees hen til Krigsartikelsbrevene for Sætatens, som i Artikel 193 udtrykkelig paabyder, at hele den talrige Klasse, som dannes af Haandværkerne under Sætatens, skal i Tilfælde af Aldebrande snarest muligt melde sig ved Sprøiterne og møde der, hvor Brandmajoren opgiver, at Mødet